

Inserati se jemljejo
zastonj.

v lažnjivi obleki.

Velja 10 kr.

Izhaja, kedar ga je volja.

Rokopisev ne potrebuje in ne daje nazaj, anonimnih naznanil ne sprejema.

Odgovorni vrednik: Slovenski duh.

Bralcem!

Ker se je vse vravnalo, da „Brencelj“ izhaja v redu dvakrat na mesec in še nekteri ne vedó pogojev naročila, naznani se tukaj, da znese naročnina do konca junija meseca **1 gold**. Da se bo v redu pošiljal list na dom, prosijo se častiti bralci, da se blagovolijo oglasiti pri lastniku samem, ali pa v gosp. O. Klerr-ovi bukvarnici na velikem trgu.

Vredništvo.

Uradni del.

Konšt. društvo je podelilo Kleinmayerjevi tiskarnici pohvalnico, ker je s tem, da se je branila tiskati „Brenceljna“, rešila deželo ruske „knute“. Ob enem je izvoljena za dvorno tiskarnico tega društva in kuhinjo Dežmanovega masla.

Muzejni varh, gosp. K. Regenmož, je dobil nalogo, z žaganjem natlačiti vse blamaže, kolikor jih je društvo steknilo do sedaj in kolikor jih še čaka.

Gosp. J. Kmet je dobil zlati križec za voljo zaslug o vednostih in zavoljo groznega vspeha na polju nemške literature; ob enem se je predlagalo, da se mu podeli priimek: žl. Bauer; ta stvar pa še ni rešena.

Neuradni del.

Mestjani!

Volitve mestnih odbornikov se bližajo. Vsak trenutek je važen, to je spoznala tudi nemškutarska stranka, in ker sama ne upa si zmagati in še celó potrebnega števila kandidatov ne najde, pošlje deputacijo k „Brencelju“, da bi jo rešil iz zadrege. „Brencelj“, dobra duša, ki vsakemu rad vstreže, vžge Diogenovo svetilnico ter frčí od hiše do hiše iskat poštenih Nemcev. A, žalibog! najde jih komaj pet, jako pičlo število! Bog mu pomagaj v veliki zadregi!

A „Brencelj“ je bistra glava, vé si pomagati. Pobere nemškutarčke po celi Ljubljani v rešeto, in jih reta, da bi izčistil jih smeti. Zopet težavno delo in slab vspeh, kajti skoro same pleve so, zrna le malo. Pobere in prešteje zrnica, maje tipalnici in — sostavi vrste odbornikov. Ker je pa „Brencelj“ podkupljiv in vendar resnico ljubi, bo povedal tudi, zakaj priporoča svoje kandidate. Tù so:

I. razred.

- Gospod Drehor, zavoljo hišne.
 „ Lastnik, obeta mu 5 funtov Dežmanovega masla.
 „ Maliček, zavoljo svojega čisto nemškega imena.
 „ dr. Rechner, zavoljo lepe palice svoje.
 „ dr. Kmet, zavoljo inteligencije in da se bo Slovencem krohotal.
 „ dr. Poprovič, ker je vraga sitno, ako je bil človek poprej svetovalec, zdaj bi pa odpadel.
 „ Zamazovič jun., zavoljo goste lepe brade.
 „ Zelnik, ker ima zalo hišo.
 „ dr. Županovič, ker je doktor.
 „ dr. Trpinček, da bo zavaroval glave tega odbora zoper ogenj.

II. razred.

- Gospod Burkar, ker bo kmalu imel širokost potrebno svetovalcu.
 „ Regenmož, ker je zvest prijatelj „Brenceljnov“.

Gospod Heinrich — — pst!

- „ dr. vit. Mrzel, ker je denarni mož.
„ dr. Kasmacher, zavoljo svojega pu-
deljna in ker bo odslej dopisnik
„Brenceljnov“.
„ Leskovnik, ker dá kredit ženam
druzih svetovalcev.
„ dr. Mariček, ker mora imeti povsod
svoj nos.
„ Marinčko, — hm!
„ Pisker, ker dosedaj še ni družega,
ko profesorček in govornik v konšt.
društvu in ima privilegijo za be-
sedo „Nationalitätenschwindel“.
„ dr. Rebiček, da dopolni število.
„ Rudeč, ravno tako.
„ dr. Schöppe, ker ima lepi hčeri.
„ dr. Schreier, zavoljo svoje mladosti
in ker nosi „Tagblattu“ škandale.
„ Wencliček Strelec, zavoljo hu-
dih brk.
„ dr. Župan, ker je predsednik konšt.
društva.
„ dr. Turniček, da se bo pravdal za
mestni odbor in nosil peticije na
Dunaj.

III. razred.

- Gospod Ahčin, da bo koval ključe, ki od-
pró vrata do zdrave pameti in in-
teligencije.
„ Dobrolet, da bo delal Slovencem
„truge“.
„ Bilinček, zavoljo zaslug o taroku.
„ Eberes, da jim bo belil lica, ke-
dar bodo sramote rudeča.
„ Freiburger, ker je „homo novus“.
„ Goltz, ker je naredil vsem finanč-
nim svetovalcem škornje s peterimi
podplati.
„ Hansliček, ker stanuje blizu „Tag-
blatta“ in so mu nekdaž okna po-
bili.
„ Legat, naredil je ognjišče, na kte-
rem se kuha nemška kultura z
majhinem ognjem.
„ Mikuš, ker zna delati marele, ki
varujejo Ježiške toče.
„ Toman Peter, da bo izdobil nem-
škega boga in učil v odboru nem-
ščino.
„ Rundholzer N., bo skrbel, da Slo-
vencem ure kmalu odbijejo.

Feljton.

Brencelj med Mameluki.

Brencelj se je strašno dolgočasil. Ni mu bilo še dovoljeno, frčati po slovenskih deže-
lah, revče ni vedilo, kaj bi počelo, da bi si
krajšalo dolge ure. A brencelj je prebrisane
glave, namaže si letavki ter frčí v deželo Ma-
melukov.

Tù so se ravno zbirali prvaki dežele,
kajti napovedan je bil glavni zbor ondotnega
konšt.*) društva. Radovedna muha se vsede
drvemu, ki pride, na velikansko cev, katero je
nosil na glavi, ter se zmuza v prostorno dvo-
rano, kjer je bilo že zbrano mnogo veljakov,
uradnikov in drugih prostih ljudi.

Seja se prične. Prva točka je razgovor o
mnenju odbora, da to, kar se navadno vidi
vsakemu belo, je prav za prav črno, in kar
se vidi črno, belo.

Predsednik pozvoní z zvoncem intelligen-
cije, nasadí si na nos očale kapitala, stopi k
mizi inteligencije, vzame v roko zapisnik ka-
pitala in prične:

„Možje inteligencije in kapitala! (Gromo-
viti dobro-klici.) Priznati moram sam neum-
nost naše misli (siskanje; klici: ven ž njim!);
a ker trdijo naši nasprotniki, da je to, kar je
belo, črno itd., moramo mi protestirati. (Bravo!

Gromovito ploskanje z rokami.) Mislim, da
smo sami in da nas nihče ne posluša. Vendar
se mi dozdeva, da imamo med sabo izdajalca,
kajti po mestu se je razglasilo, da mi kva-
simo tu le prazne čenče, akoravno naš časnik
„Blattag“ prinaša po meni izkovana sporočila
o naših sejah. — Tedaj predlagam, da slavni
zbor sklene: Kar je črno, je belo, in kar je
belo, je črno. Želi še kdo kaj govoriti o tem
predmetu?“

Ali — Kmet: Hahaha! To je resnica!
Hahahahaha! (Glasovi: Izvrstno! resnica je!)

Ben — Ali — Dež: Ker je častiti govor-
nik povedal vse, kar se mora govoriti o tej
stvari, se jaz vjemam v principu s predlogom,
in sicer, gospoda inteligencije! iz principa prin-
cipov, kateri je princip vsakega principa, naj
bo ta princip kakoršen hoče; iz principa sem
vedno za principe, v tem principu so zapopa-
deni vsi principi, kajti s principi principov
sem delal dosedaj vse po principu in ker sem
navajen zidati principe le na principe in čez
principe ne more nihče skakati, da bi ne pa-
del vsaj v principu, sem že zavoljo principa
v principu za to, da se ta predlog le v prin-
cipu stilistično popravi in se, ker se iz prin-
cipa moremo držati principov, tako-le glasi:
Društvo je v principu sklenilo: Vse, kar je
po principih naših nasprotnikov v principu
črno, je v principu belo, kar je belo, je v
principu črno. Mislim, da slavna inteligencija

*) Beri: Konštantinopolitanskega.

Gospoda Mauser in Rister, ker bi ju sicer nihče ne vidil; „Brencelj“ ju je našel prav na vrhu rešeta med plevami ter ju pobral, ker sta se mu revčeka smilila.

Vidi se iz teh redov, da so možje jako izvrstni in zaradi zaslug za narod in naše mesto vredni, da jih volimo vse v mestni odbor.

Volilci! Moment je historičen, ne dajte se slepariti po nasprotnikih, volite nasvetovane veljake, kajti ako jih zavržete ali odbijete, prisilite „Brencelja“, da išče drugih kandidatov med „vahtarji“ in krčmarji, ki so bili nekdanj „feldbebelni“, ker v mestu ni niti bele niti črne duše več sposobne, prevzeti častito stopnjo. „Brencelj“ je bil pometel vse nemškutarje v rešeto; kar je ostalo, so same smeti. Celo kraljestvo obeta za še kakega sposobnega kandidata.

Mestjani! pokažite, da je Ljubljana gnjezdo nemškutarjev, da so Slovenci le mrčesi, ki se mastijo na našem životu. Ne bojte se nikogar, kajti briči in žandarji so z nami in kdor bi Vas napadel, odpró se mu vrata Žabjeka, kateri ima mnogo dobro prostornih stanic. Na noge, mestjani! Živila inteligencija!

Lokalno.

—!— (Hudobija.) Slavnoznani domorodec K. D. je bil včeraj zvečer v družini enakomislečih prijatlov prav dobre volje. Pla-

v principu pritrdi mojemu nasvetu, ki izvira iz dobrega principa. (Gromovit plosk; vsi se jamejo objemati; Kmet se krohotaje valja po tleh.)

Perovodja šema *) Krik: Ako sem dobro razumel gospoda predgovornika, je reč jako važna in zasluži, da jo pretresamo bolj na tanko. Po mojih mislih je tedaj vse črno, karkoli je celem svetu belo, in vse belo, kar velja dosedaj za črno. Gospodje inteligencije in kapitala! po tem sklepu se bomo blamirali po celem svetu. (Klici: Oho! Mi se ne moremo blamirati, mi smo sekta, navdana po duhu inteligencije.)

Predsednik: Ker se nihče ne oglasi, je predlog sprejet. Seja je končana. — —

Vse se zgubi, tudi brencelj frčí iz dvorane, v principu prepričan, da šteje konšt. društvo nenavadno modre glave, in sklone pikati le po principih, kajti na principe se naslanja vse, kar je zidano po principih, principi podirajo principe, za principe se skrivajo principi in ako je človek butast v principu, je vendar le v principu prebrisana glava.

čal je nekaj butêlj vina, ki se imenuje „Extrait de capital“. Čeravno se je bralo to ime na steklici, vendar vino ni bilo čisto, kajti bila je steklenina zmešana s škodljivem špiritom, „slovenski duh“ imenovanim. Se vé da so dobili gospodje, katerih želodec je navajen le vina inteligencije, krč in enake nevarne bolezni. — Ker smo čuli, da se je ta špirit jel kuhati po celi deželi, opominjamo vsakega, da se varuje tega strupa in pije vino ali žganje le iz steklenic, ktere so zaznamovane z napisom: „Extrait de Tagblatt“.

— (Srčnost in zavednost.) Preteklo saboto priteče deček v gostilnico „zur Schnalle“ in vrže med tam zbrane veljake „Brencelja“. Vse skoči po koncu, in se skrije pod mizo, le gosp. dr. S., predsednik konšt. društva, proti nevarnosti in polije strašno bombo z „eau de Gutheil“. Srčna hvala se tedaj izreka srčnemu možu, da nas je rešil očitivne smrti. Deček pa, ki je napadel družino, je vjet in preiskava bo pokazala, kdo ga je našuntal. Menimo, da bo steza peljala v nacionalni šotor.

?? (O kenimus nos!) Davno že smo mislili, da pri „Laibacherici“ tičí za bosim imenom „žl. Kleinmayr“ druga oseba, ki vrede vladni list, kajti sestavki so tako dobro pisani, da se ljudje po mestu trgajo za „tetiko“. Te dni se je izdala „Laibacherica“ sama, da je ta finančni minister gosp. L. Dimitz. In nam se še celó ni sanjalo, da imamo tako visoko osebo med sabo in da ta oseba tičí pod zavarovanem plajščem vrednika „Laibacherice“, čeravno se nam je vidilo, ko da bi bili vsi članki „inspirirani“.

*? (Komplot.) Včeraj proti večeru se je zbrala truma čevljarskih fantičev v „zvezdi“; po vroči debati vidilo se je, da se razgovarjajo o važnih predmetih. Ker so ravno zdaj volitve pred durmi, ni dvomiti, da se namerja kak nenaden napad ali „Handstreich“, da bi se razkropili veljaki napredovalne stranke. Nevarno in nepostavno postopanje naznanilo se je na primernem kraju, in ni dvomiti, da za tem komplotom tičí cela nacionalna stranka.

—S. (Mrak.) Pretekli teden je bila zvečer po sedmi uri nenavadno velika temota po mestu. Dasiravno plinove svetilnice so gorele po navadi, vendar ni bilo viditi nič. Ljudje poprašujejo, kaj je vzrok tej čudni prikazni, pa nihče ne vé pravega odgovora, kajti pratika ne kaže mesečnega mraka. Slednjič razjasni mož, kteremu so dobro znane dogodbe po mestu, v „zvezdi“ zbrani množici stvar, rekoč: „Mar ne veste, da je vsa inteligencija danes na strelišči? Konšt. društvo ima viharo sejo.“

*) Pomeni v kalmuškem to, kar pri nas „doktor.“

Slovensko slovstvo.

V kratkem pride na svetlo knjiga pod naslovom: „Kako se mora ravnati z norci“. Izdal jo bo slavnoznani domoljub K. D. Regenmož, prvi govornik v konšt. društvu.

Časnik „Tagblatt“, sloveč zavoljo svojih — resnic, bo bojé prišel v kratkem jako obširne članke z naslovom: „Kako se dela dim, za katerem se skrivajo samogoltni nameni.“ Pisal ga bo dr. F. Kasmacher, kateri je celo premoženje svoje razdelil za blagor ljudstva.

Poslano.

V pojasnilo.

Počil je glas po mestu in celó „Laibacherica“ je govorila o meni dosedaj vedno le,

da sem finančen koncipist. Ker je to grdo in tendencijozno obrekovanje, naznanjam, da sem že od nekdaj bil finančen minister, dokaz temu so moji govori v konšt. društvu o davkih, ktere sem si večkrat — mislil.

L. Dimitz,

faktični vrednik „Laibacherice“.

Vreme.

Cel teden neslana nacionalna slana. Kedar se je pokazalo solnce, vidilo se je, ko da bi molilo nemcem fige. Na večer v kazini in pri „Schnalli“ lepa Dežmanova zarja. Nekaj prijetniši, ko v pretečenem mesecu.

Listnica vredništva.

Gosp. A. H. v Ljubljani. Vaš dopis v zadnjem „Brencljnu“, kakor vidite, po volji. Nadaljujte, prosimo!

Gosp. K. D. v Ljubljani. Da Vas „hexametri“ pikajo, Vam ne moremo pomagati. Vaš dopis prihodnjič.

N A Z N A N I L A.

 Nikdar še kaj tacega!!

Čast. p. t. občinstvu

naznanjam, da sem ravnokar prišel v Ljubljano in odprl svojo

„menažerijo“

pri „zvezdi“. Vidijo se te-le čudne živali:

1. „Proklete grablje“, tevtonsk medved, kateri žre le slovensko meso.

2. „Siropek“, velikanska kamela, ktera se redí le po slovenskih deželah.

3. „Ovčar“, jako gibljiva in komična opica, ki vedno išče škandalov.

4. „Hribček“, psiček, ki laja, kakor mu zapovedó drugi.

5. „Zguba“, jako komičen in neumen gimpel, ki žvižga, kar sam ne razume.

6. „Komet“, amerikansk bivol, kateri ima človeku enak glas, kedar zatuli.

Razun teh tu še neznanih in nenaravnih živali viditi je še mnogo drugih spak.

Fortschritt,

lastnik menažerije.

„Eau de Gutheil“,

vodo za zobé, da grizejo želode, priporoča

R. Pisker,

lekar.

Poduk v igri

„Domino“

daje se v čitalnici od 2—7. ure popoldan.

200 goldinarjev

tistemu, kateri mi pové, zakaj sem kandidat za mestne volitve.

Hansel.

Naznanilo in vabilo.

Konšt. društvo naznanja, da je osnovalo

misijonske učilnice

pod vodstvom svojega cenjenega uda gosp. K. Regenmoža, v katerih se bo podučevalo v vseh liberaluhom potrebnih vednostih. — Išče se tudi še učitelj, ki je sposoben, podučevati v višjem nemškutarskem humbugu.

Nemškutarjem

v Ljubljani priporoča se

J. Gutjahr,

zaloga mrtvaških „trug“.

Pot,

po kateri se pride iz nič do stopnje kandidata ljubljanskih liberaluhov, se izvé pri

P. Toman-u,

doslej prostemu kamnoseku.